

ЗАВІТ І ПЛАН СКИНІЇ

«Мойсей повернувся і переказав народові всі Господні слова і всі Його настанови. Вислухавши, весь народ одностайно промовив: Усе, про що говорив Господь, ми виконаємо»
Вихід 24:3

Після того, як Бог голосно проголосив Десять заповідей і передав Мойсею основний набір законів, Він захотів укласти завіт з Ізраїлем.

Угода була проста: Я буду вашим Богом, захищатиму вас і благословлятиму вас; ви ж дотримуйтесь Моїх законів.

Після того як завіт було записано на сувої, обидві сторони мали його затвердити. Народ затвердив його, пообіцявши виконувати все. А як затвердив його Бог? Через кров, через бенкет і через зразок, який допомагав їм зрозуміти суть завіту.

Завіт:

- Кров завіту (Вихід 24:1-6, 8)
- Підтвердження завіту (Вихід 24:7)
- Трапеза завіту (Вихід 24:9-18)

Зразок:

- Призначення зразка (Вихід 25:1-9)
- Підготовка зразка (Вихід 31:1-18)

3 A B I T

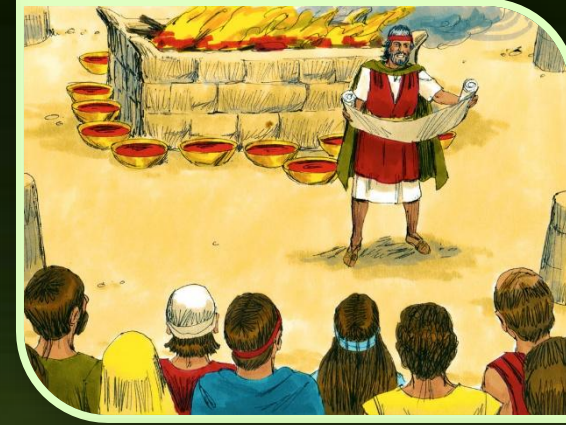
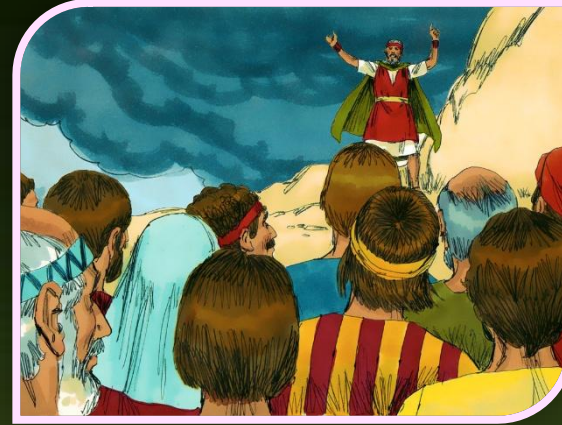
"WHAT GOD SAYS WE WILL DO"
A Biblical Bible Graphics

КРОВ ЗАВІТУ

«Тоді Мойсей узяв кров, покropив людей і сказав: Це кров Заповіту, який Господь уклав з вами згідно з усіма цими словами» (Вихід 24:8)

Як було укладено угоду?

1. Завіт було прочитано (Вих. 24:3)
2. Народ відповів ствердно (Вих. 24:3)
3. Завіт було записано (Вих. 24:4)
4. Побудовано жертвник (Вих. 24:4)
5. Поставлено 12 стовпів (Вих. 24:4)
6. Принесено жертву всепалення (Вих. 24:5)
7. Половину крові було покropлено на жертвник (Вих. 24:6)
8. Завіт знову було прочитано (Вих. 24:7)
9. Народ знову відповів ствердно (Вих. 24:7)
10. Іншу половину крові було покropлено на народ (Вих. 24:8)
11. Мойсей проголосив: «Це кров Заповіту» (Вих. 24:8; Мт. 26:28)
12. Було влаштовано трапезу для затвердження завіту (Вих. 24:9–11)

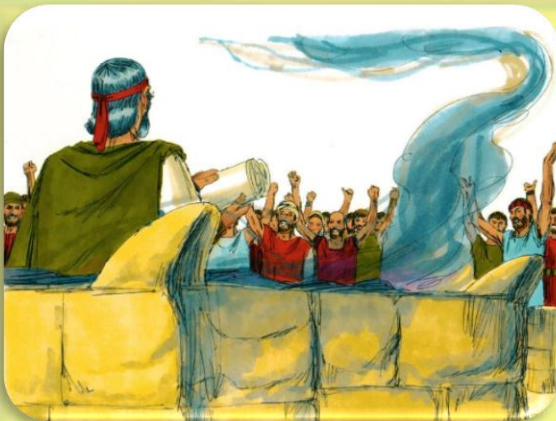

Бог визнав Ізраїль як народ (12 стовпів); особливо цінував молодь; і взяв на Себе зобов'язання перед кожною людиною окремо (покropивши їх Своєю кров'ю).

Бог бажає мати стосунки з нами, як з окремими особами, так і з спільнотою віруючих.

ПІДТВЕРДЖЕННЯ ЗАВІТУ

«Після цього він узяв Книгу Заповіту і уголос прочитав народу. Вони ж відповіли: Все, що сказав Господь, виконаємо і будемо слухняні» (Вихід 24:7)

Зі щирою відданістю народ зобов'язався дотримуватися завіту. Ця відданість тривала недовго (Вих. 32:8).

Наступне покоління також зобов'язалося дотримуватися завіту (Ісуса Навина 24:18). Але Ісус Навин чітко попередив їх: «Вам не легко буде служити Господу» (Ісуса Навина 24:19).

Що заважає нам слухатися Бога, незважаючи на наші добрі наміри?

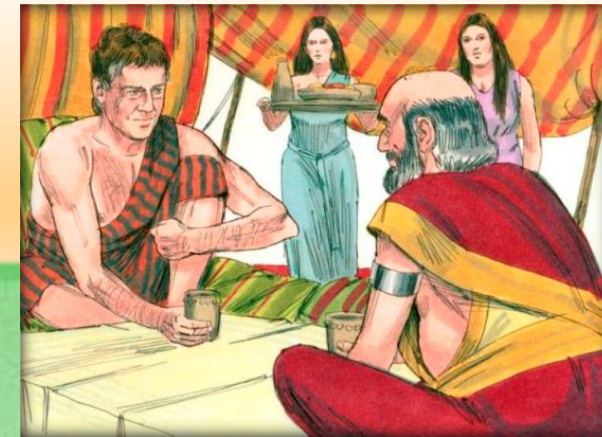
За своєю природою ми неслухняні (Рим. 7:18) і не можемо нічого зробити, щоб змінити цю нашу схильність (Рим. 7:24).

Але якщо ми Йому дозволимо, Бог справді може змінити нашу природу (Єз. 36:26–27). Він очищає, забирає, дає й вкладає, щоб ми могли Йому коритися. Лише Він робить нас сильними (2Кор. 12:10).

ТРАПЕЗА ЗАВІТУ

«Мойсей, Аарон, Надав і Авігу та сімдесят старійшин Ізраїлю піднялися вгору [...] Вони могли бачити Бога, а потім їли і пили» (Вихід 24:9, 11)

Як ми бачимо на прикладі Якова і Лавана, на стародавньому Сході укладення договору супроводжувалося спільним трапезою обох сторін (Бут. 31:44-54).

На Синаї Бог запропонував «трапезу завіту» 74 особам: Мойсею, Аарону, Надаву, Авігу та 70 старійшинам, які представляли весь народ (Вих. 24:9-11).

Коли Ісус встановив новий завіт, Він також розділив Свою трапезу з 12 апостолами (Мт. 26:26-28).

Кожного разу, коли ми беремо участь у Святій Вечері, ми оновлюємо наш завіт з Богом. Приймаючи хліб і вино, ми святкуємо прощення і спасіння, які ми маємо в Ісусі (1 Кор. 11:26).

Незважаючи на їх остаточну відмову від спасіння, ні Надав, ні Авігу, ні Юда не були виключені з цієї «трапези завіту».

ЗРАЗОК

ПРИЗНАЧЕННЯ ЗРАЗКА

«І збудують Мені Святиню, щоб Я поселився між ними» (Вихід 25:8)

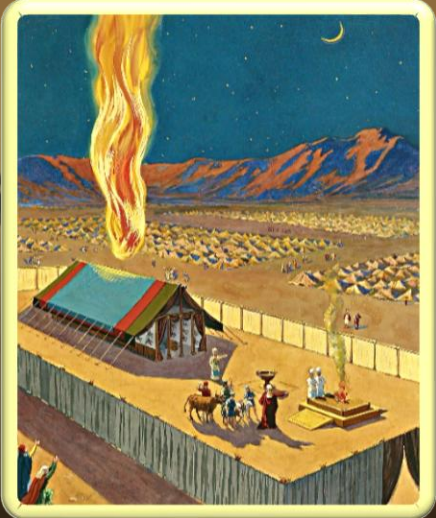
Як гарантію того, що Він виконає Свою частину угоди, Бог вирішив оселитися серед народу.

Але фізична присутність Бога означала б негайну смерть для всіх них (Вих. 33:20). Тому Він наказав їм побудувати Святиню, в якій Він міг би виявляти Свою присутність. Ця присутність виражалася в символах, оскільки фізично Бог не мешкає в жодному земному храмі (Дії 17:24).

Мойсею було показано зразок і дано конкретні вказівки щодо його будівництва. Народ попросили надати необхідні матеріали (Вих. 25:2-7).

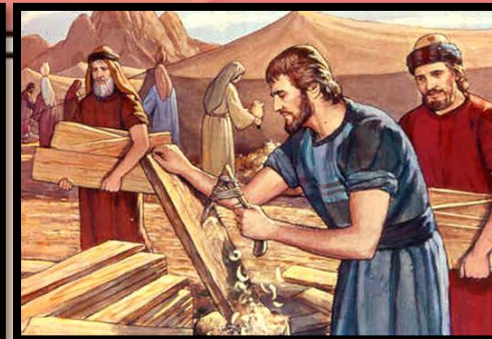
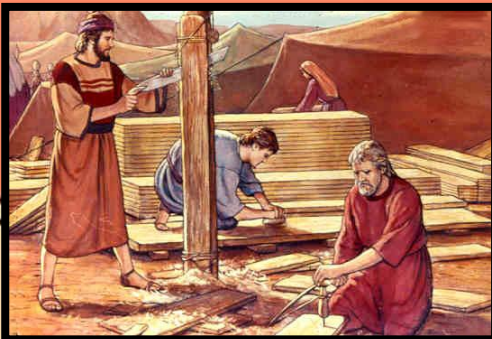
І Святиня, і Храм, побудовані Соломоном, були зразком Небесної Святині (Євр. 8:1-2; 1 Цар. 8:27, 30).

Коли ізраїльтянин входив до Святині, він символічно входив у саму присутність Бога... аж доки завіса не розірвалася, коли помер Ісус.

ПІДГОТОВКА ЗРАЗКА

«Вважай! Я назвав по імені Бецалеїла, сина Урії, онука Гура з племені Юди.
З Я сповнив його Божим Духом, мудрістю, розумінням і хистом у кожному ділі» (Вихід 31:2-3)

Хоча Бог дав Мойсею дуже докладні вказівки щодо будівництва, Він не вказав йому всіх деталей. Яким мав бути вигляд мідного умивальника, херувимів, митр священників тощо? Таким чином Він дав можливість Святому Духу працювати з дарами будівельників.

Для цих деталей Святий Дух наділив особливими дарами:

➡ **Бецалеїл, який керував усім проєктом (Вих. 31:2)**

➡ **Оголіяв, який був його головним помічником (Вих. 31:6)**

➡ **Інші люди, які допомагали в роботі (Вих. 31:6)**

Серед інструкцій щодо будівництва Святині з'являється особлива згадка про суботу (Вих. 31:12-17). Яке відношення має субота до всього цього?

Святість є ключовим моментом. Щоб наблизитися до Святого Бога, ми повинні бути святими, як Він. Субота є ознакою цієї святості (Вих. 31:13; Єз. 20:12, 20).

«Під час побудови святині як місця перебування Бога Мойсєві було наказано зробити всі речі за зразком небесних. Бог покликав Мойсея на гору, де показав йому небесні речі, і за їхнім зразком була створена скинія з усіма її предметами. Отож, Ізраїлеві, котрого Бог бажав зробити місцем Свого перебування, Він явив власний чудовий ідеал характеру. Але самі ізраїльтяни були безсилі досягнути цього ідеалу. Одкровення на Синаї могло тільки переконати їх в їхній нужді та безпорадності»